

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Parket : Nr : 66.99.978/00

Griffie : Nr :

O.R...

Ref. Griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van 21 maart 2008
heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel
rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen :

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

1. , geboren te op
verblijvende te
van Deense nationaliteit;

die verschijnt,

2. , geboren te op
verblijvende te
van Amerikaanse nationaliteit;

vertegenwoordigd door mr. , advocaat;

Burgelijke partijen, (consign. mr.

TEGEN :

1. fabrieksarbeider. geboren te op
wonende te

vertegenwoordigd door mr. advocaat;

Overgeschreven te hypotheekkantoor, d.d. 10 oktober 2007, ref.

Gezien de stukken van de vervolging
namelijk het bevelschrift d.d. 27 september 2005 waarbij de raadkamer van deze
rechtbank, de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verzonden;

Gehoord de uitleg en middelen van beklaagden, bij monde van hun raadsman;

Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen ontwikkeld door mr.
advocaat;

Gehoord Mevr substituuat van de procureur des Konings in haar samenvatting
en conclusies;

Gehoord het antwoord van beklaagden, bij monde van hun raadsman;

Gelet op de conclusie van beklaagde, neergelegd door mr. advocaat;
Gelet op de conclusie van de burgerlijke partijen, neergelegd door mr.
advocaat;

I. Wat de verjaring van de strafvordering betreft :

1. De verjaring van de strafvordering raakt de openbare orde en dient derhalve
ambtshalve door de rechtbank onderzocht te worden.

De verjaringstermijn van de strafvordering van de weerhouden tenlastelegging
bedraagt vijf jaar.

2. De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door daden van
onderzoek en vervolging met name door de Beschikking tot mededeling van
de Onderzoeksrechter dd. 21 februari 2003.
3. Hierbij dient tevens rekening te worden gehouden met het feit dat de weerhouden
feiten dateren van voor 1 september 2003 zodat de schorsingsgrond voorzien in
artikel 24 lid1,1° van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering van
toepassing blijft.
(Arrest Arbitragehof, 19 januari 2005, arrest nr)

De verjaring van de strafvordering werd geschorst gedurende één jaar vanaf de
inleiding van de zaak ten gronde, zijnde vanaf 15 september 2006.

De verjaring van de strafvordering is derhalve op heden niet bereikt.

II. Wat de redelijke termijn voor behandeling van de strafzaak betreft :

Bij toepassing van artikel 21 ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering kan de rechtbank indien zij van oordeel is dat de redelijke termijn voor behandeling van de strafzaak overschreden is een eenvoudige schuldigverklaring of een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf.

De beoordeling van het begrip "redelijke termijn" dient niet "in abstracto" te geschieden, maar rekening houdend met de concrete gegevens van elke zaak afzonderlijk.

(Cass. 5 mei 1987, Pas., 1987, I, 1.029)

Het komt de rechter toe, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak en meer bepaald de complexiteit ervan, met het gedrag van de rechtsonderhorige en de houding van de bevoegde overheden, na te gaan of in een bepaalde zaak de redelijke termijn niet is overschreden.

(Arbitragehof arrest dd. 19.1.2000)

Het dossier is niet bijzonder omvangrijk, noch complex en de feiten dateren van bijna negen jaar geleden.

Gelet op voormelde elementen is de rechtbank van oordeel dat de redelijke termijn waarbinnen een strafzaak dient te worden behandeld overschreden is.

III. Beoordeling op strafgebied :

1. Op 19 april 1999 leverde het College van Burgemeester en Schepenen van _____ een vergunning af voor het rooien van zeven beuken en werd er een uitdrukkelijke weigering afgeleverd voor het rooien van de acht overige beuken.

Op 21 juni 1999 werd er door het College van Burgemeester en Schepenen van _____ een bijkomende vergunning afgeleverd voor het rooien van vier beuken, onder de uitdrukkelijke verplichting om te zorgen voor de aanplanting van vier nieuwe beuken.

Op 1 juli 1999 lieten beklaagden alle bomen, genummerd van 1 tot 15 rooien, dit niettegenstaande zij slechts over een vergumming beschikten voor het rooien van elf bomen.

2. Bij verhoor dd. 28 maart 2000 verklaarde eerste beklagde :

“ Wat het teveel aan gerooide bomen betreft zal ik andere hoogstammige bomen in de plaats zetten “

Tweede beklagde bevestigde de verklaring van haar echtgenoot.

3. Bij verhoor dd. 15 november 2002 verklaarde eerste beklagde :

“ Er werden door mij nog geen bomen herplant. Indien ik van de gemeente of een bevoegde dienst weet waar ik de bomen moet planten, zal ik deze planten. “

Bij brief dd. 18 december 2002 deelde aan beklagden mede hoe de heraanplanting diende te gebeuren.

III. Straftoemeting :

1. De op te leggen straf dient zowel de vergeldingsbehoefte van de maatschappij als de algemene en speciale preventie te dienen.

Tevens dient zij van dien aard te zijn dat beklagden ervan weerhouden worden zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten.

2. Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank tevens rekening met het blanco strafregister van beklagden en met de vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn.

IV. Beoordeling op burgerlijk gebied :

1. De burgerlijke vordering voor de strafrechter heeft geen ander doel dan de vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade.
(Cass. 13 mei 1986, Cass. 16 oktober 1991, R.W. 1991-92, kol. 919)

2. De Gemeente heeft geen herstellvordering ingeleid.

Het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zelf verleent geen vorderingsrecht aan de benadeelde derde.

De in artikel 149 § 1 van DORO bedoelde vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand strekt alleen tot bescherming van een collectief belang en staat los van de vordering tot vergoeding op grond van de aquiliaanse aansprakelijkheid.

De rechtsverhouding tussen de dader van een bouwovertreiding en de derden die door deze onrechtmatige daad schade lijden, is bijgevolg louter van privaatrechtelijke aard.

(De Nauw, Flamey, Ghysels, Milieustraf- en Milieustrafprocesrecht, Larcier, 2005, pg. 392)

2. Indien een herstel in natura mogelijk is dient hieraan de voorkeur te worden gegeven.

De rechtbank is van oordeel dat het advies van gegeven bij brief van 18 december 2002 als grondslag kan dienen voor de bepaling van het herstel in natura.

Niettegenstaande beklagden herhaaldelijk de mogelijkheid gehad hebben over te gaan tot heraanplanting bleven zij hiertoe in gebreke.

3. De gevorderde administratiekosten maken dubbel gebruik uit met de thans ingevoerde rechtsplegingsvergoeding in strafzaken.

4. Bij gebrek aan exacte elementen voor berekening van de door burgerlijke partijen gevorderde bijkomende schadevergoeding is de rechtbank van oordeel dat het passend en billijk voorkomt deze te begroten op een bedrag van 500 EURO voor materiële en morele schade vermengd.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet terzake en/of overbodig.

Alle kosten werden gemaakt voor de bewezen verklaarde tenlastelegging.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen :

- 2, 40, 100 van het strafwetboek,
- 154, 162, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 28, 29, 41 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, KB van 18 december 1986,
- KB 29 juli 1992 gewijzigd door KB 23 december 1993;
- 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie,
- 3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro,
- artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering
- 99, 146, 147, 148, 149 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt uit hoofde van de enig weerhouden tenlastelegging
tot :

- een geldboete van 50 EURO / $40,3399 \times 200 = 247,89$ euro

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een
vervangende gevangenisstraf van 8 dagen;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij
toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29
van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding overeenkomstig
artikel 77 lid 2 van het K.B. van 27 april 2007 (algemeen reglement op de
gerechtskosten in strafzaken), na indexatie gebracht op **29,30 euro**;

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt uit hoofde van de enig weerhouden tenlastelegging
tot :

- een geldboete van 50 EURO / $40,3399 \times 200 = 247,89$ euro

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een
vervangende gevangenisstraf van 8 dagen;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij
toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29
van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding overeenkomstig
artikel 77 lid 2 van het K.B. van 27 april 2007 (algemeen reglement op de
gerechtskosten in strafzaken), na indexatie gebracht op **29,30 euro**;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de openbare actie, in totaal
bedragende **57,43 euro**;

Op burgerlijk gebied :

Gelet op de artikelen :

- 66 van het wetboek van strafvordering,
- 44, 45 van het strafwetboek,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

Veroordeelt en solidair tot
heraanplanting van 4 streekeigen hoogstambomen met minimum
maat 8/10, op hun perceel grond gelegen te
gekend ten kadaster waarvan één boom in de voortuinstrook
en drie bomen op minimum vier meter van de perceelsgrens.

Veroordeelt en tot betaling
aan de burgerlijke partij de echtgenoten en
van een dwangsom van 10 EURO per dag
indien zij na het verstrijken van een termijn van zes maand na de betekening van
het vonnis in gebreke blijven om de opgelegde heraanplanting uit te voeren.

Veroordeelt en solidair tot
betaling aan de burgerlijke partij de echtgenoten
en van de som van 500 EURO ten titel van
morele en materiële schade vermengd, te vermeerderen met de vergoedende
intresten vanaf 31 december 1999 en de gerechtelijke intresten.

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt beklaagden tot de rechtsplegingsvergoeding van 200 euro.

De burgerlijke belangen worden ambtshalve aangehouden bij toepassing van
artikel 2 van de wet van 13 april 2005.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

-
alleenzetelend rechter

substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen)